

gennemføres, finder anvendelse med hensyn til alle klager over politiet. Hensynet til lokalnævnenes mulighed for at opnå det fornødne overblik og at kunne tilrettelægge en rimelig praksis taler imod at en gruppe sager på forhånd unddrages nævnenes tilsyn. Det må antages, at lokalnævnene i alle tilfælde, hvor en klagesag bedst kan undersøges ved retten, vil henvise sagen til retslig behandling. For at lette klageadgangen i tilfælde, hvor klagen har sammenhæng med en verserende straffesag, er der i forslaget § 1019 a endvidere givet klageren mulighed for at fremsætte klagen mundtligt til retsbogen. Der vil således i praksis næppe ske nogen ændring i en klagers adgang til at få klager vedrørende straffesager behandlet i retten.

Som det nærmere fremgår af bemærkningerne til strukturudvalgets forslag (side 36 og 37) er det ikke tanken helt at udelukke politiet fra at deltage i undersøgelsen af klagesager. Der kan således dels blive tale om medvirken fra politiets side til undersøgelse af bagatelsager, der forventes at kunne afvises af lokalnævnet efter § 1019 b, stk. 1, dels om bistand fra politiets side efter anmodning fra statsadvokaten.

Reglerne medfører ingen indskrænkninger i adgangen til at klage til folketingets ombudsmand.

Strukturudvalgets forslag til retningslinier for lokalnævn vedrørende politiets virksomhed har været forelagt for Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner, ligesom forslaget er sendt til orientering og eventuel udtalelse til samtlige øvrige kommuner. Fra kommunal side har man i alt væsentligt kunnet give tilslutning til udvalgets forslag.

Et af justitsministeriet udarbejdet lovforslag har været forelagt for præsidenterne for østre og vestre landsret, Københavns byret og Århus by- og herredsret, Den danske Dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Foreningen af politimestre i Danmark, Foreningen af politiassessorer og politifuldmægtige i Danmark, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening og advokatrådet.

Det kan ikke antages, at lovforslagets regler om oprettelse af lokalnævn m. v. vil medføre udgifter af betydning for det offentlige eller administrative konsekvenser.

Retsplejloven er efter lovbekendtgørelse nr. 609 af 19. december 1969 ændret ved lov nr. 3 af 8. januar 1970 (Nedlæggelse af retten i Sakskøbing), lov nr. 10 af 29. januar 1970 (Ophævelse af udpantningsfristen), lov nr. 168 af 29. april 1970 (Forhøjelse af grænsen for underretssager), § 2 i lov nr. 203

af 27. maj 1970 (Domstolskontrol med frihedsberøvelser m. v.), lov nr. 153 af 16. april 1971 (Forhøjelse af ydelser til lægdommere og vidner m. v.), lov nr. 66 af 8. marts 1972 (Forkyndelser m. v.), lov nr. 224 af 7. juni 1972 (Politisagsbehandling af visse straffelovsovertrædelser), lov nr. 225 af 7. juni 1972 (Ændringer i rets- og politikredsinddelingen) og lov nr. 281 af 7. juni 1972 (Prøvelse af beslutning om adoption uden samtykke).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Efter § 17 a, stk. 2, kan landsrettens præsident efter indstilling fra dommeren meddele andre personer end fuldmægtige ved underretterne bemyndigelse til at udføre foged- og skifteforretninger, hvori der ikke skal træffes afgørelse af tvistigheder. For så vidt angår Københavns byret og by- og herredsretterne i Århus, Odense og Aalborg meddeles bemyndigelsen af rettens præsident. Ændringen tilsigter at give vedkommende dommer mulighed for at bestemme, at personer, der har fået meddelt en sådan bemyndigelse til at udføre fogedforretninger, også kan træffe afgørelser om afvisning af en anmodning om afholdelse af udlægsforretning hos en skyldner, hos hvem det under en tidligere forretning inden for det sidste år ikke har været muligt at opnå dækning, jfr. de almindelige bemærkninger til forslaget under I, B, 1, om fremstilling af skyldneren ved politiets foranstaltning, jfr. de almindelige bemærkninger under I, B, 2, og om fastsættelse af afdragsordning efter forslaget § 525, jfr. de almindelige bemærkninger under I, B, 4.

Til nr. 2.

Bestemmelsen i stk. 1 om fastsættelse af regler om førelse af retsbøger m. v. svarer i alt væsentligt til den gældende bestemmelse i § 33, stk. 1, 1. pkt. Efter forslaget skal reglerne dog fastsættes af justitsministeren i stedet for ved kgl. anordning. Endvidere gives der ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om autorisation af retsbøger. Den gældende bestemmelse i stk. 2 kan herefter udgå. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., er udeladt som overflødig.

Almindelige regler om førelse af retsbøger er fastsat i anordning nr. 187 af 26. maj 1937. Det vil i den bekendtgørelse, der skal afløse anordningen, bl. a. blive bestemt, at samtlige retsbøger kan udformes efter løsbladssystemet. Der vil endvidere blive adgang til anvendelse af diktafon til diktat af det, der skal optages i retsbøgerne, idet denne protokollationsform må anses for lige så sikker og mindre perso-